

LATACZ (3) *sb m*

łątącz (1), łåtacz (1) *Mącz* (1 : 1).

N sg łątącz (3).

Sł stp brak, Cn s.v. partacz, Linde XVIII w.

Naprawiający zniszczoną odzież; sarcinator Mącz, Calep; veterameniarius sutor Mącz; cerdo, interpolator, rudiarius, veteramentarius Cn (3) : Sarcinator, Kráwiec/ łątącz Mącz 368b; Calep 1119b.

łatacz czego (1): Veteramentarius sutor, Starych rzeczy łåtacz. Mącz 491b.

LW